

Sygn. akt VU 823/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o rentę rodzinną

na skutek odwołania M. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 15 kwietnia 2013 r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. G. (1) prawo do renty rodzinnej na okres od dnia 10 sierpnia 2009 roku do dnia 31 stycznia 2010 roku,**
- 2. oddala odwołanie w pozostałej części,**
- 3. przyznaje ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. radcy prawnemu M. K. kwotę 146,40 zł (sto czterdzieści sześć złotych czterdzieści groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy M. G. (1).**

Sygn. akt VU 823/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. G. (1) prawa do renty rodzinnej za okres od 1 listopada 2002 r. do 31 stycznia 2010 r.

Powyższą decyzję zaskarżył odwołaniem wnioskodawca wnosząc o wypłatę mu wyrównania renty rodzinnej za okres od 1 listopada 2002 r. do 31 stycznia 2010 r. podnosząc, iż wskutek błędu organu rentowego został pozbawiony prawa do tego świadczenia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

M. G. (1) urodził się w dniu (...) roku. Legitymuje się wykształceniem średnim. Z zawodu jest technikiem budowlanym.

(okoliczności niesporne)

W okresie od 11 sierpnia 2000 roku do 31 października 2000 roku wnioskodawca był uprawniony do renty rodzinnej po zmarłej matce C..

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 września 2000 roku k. 4 w aktach rentowych dot. wniosku z dnia 31 sierpnia 2000 roku)

Decyzją z dnia 23 października 2000 roku ZUS, na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 16 października 2000 roku uznającego wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 31 października 2002, przyznał wnioskodawcy rentę rodzinną na okres od 1 listopada 2000 roku do 31 października 2002 roku.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 11 września 2000 roku k. 7 w aktach rentowych dot. wniosku z dnia 31 sierpnia 2000 roku)

Decyzją z dnia 15 listopada 2002 roku ZUS odmówił wnioskodawcy dalszego prawa do renty rodzinnej od dnia 1 listopada 2002 roku. W uzasadnieniu ZUS podał, iż orzeczeniem z dnia 31 października 2002 roku lekarz orzecznik uznał wnioskodawcę za zdolnego do pracy, a zatem brak jest podstaw do przyznania świadczenia.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 15 października 2002 roku k. 20 w aktach rentowych dot. wniosku z dnia 31 sierpnia 2000 roku)

Decyzją z dnia 19 grudnia 2002 roku organ rentowy z urzędu odmówił wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej za okres od 1 listopada 2000 roku do 31 listopada 2002 roku. W uzasadnieniu ZUS podał, iż w powyższym okresie

wnioskodawca nie spełniał warunków do przyznania i wypłaty renty rodzinnej. Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 16 października 2000 roku uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 31 października 2002 roku, a dla uzyskania prawa do renty wnioskodawca powinien zostać uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

(dowód: pismo z dnia 20 lutego 2007 roku - k. 31 w aktach sprawy)

W dniu 31 października 2002 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej. (okoliczności niesporne)

Decyzją z dnia 15 listopada 2002 roku ZUS odmówił wnioskodawcy dalszego prawa do renty do renty rodzinnej. W wyniku odwołania wnioskodawcy sprawę skierowano do Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. pod sygn. akt VU 21/03. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 24 czerwca 2003 roku oddalił odwołanie wnioskodawcy. W uzasadnieniu podniesiono, iż dla zachowania prawa do renty rodzinnej wnioskodawca powinien zostać uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Biegła neurolog stwierdziła, iż wnioskodawca jest zdolny do pracy zgodnie z poziomem podniesionych kwalifikacji.

(okoliczności niesporne)

Wyrokiem z dnia 22 września 2004 roku sygn. akt III AUa 1224/03 Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację wnioskodawcy od powyższego wyroku. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2005 roku sygn. akt I UK 4/05 odrzucił kasację w sprawie.

(okoliczności niesporne)

W dniu 28 lutego 2006 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej.

(okoliczności niesporne)

Orzeczeniem z dnia 25 kwietnia 2006 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej do 28 lutego 2007 roku, ale niezdolność ta powstała po 31 października 2002 roku, a zatem w okresie nie uprawniającym do przywrócenia prawa do renty rodzinnej. Takie wnioski wywiódł ze

stopnia zaawansowania rozpoznanych u niego schorzeń w postaci: organicznego uszkodzenia mózgu o charakterze demielinizacji z przewagą niedowładu kończyn dolnych.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 25 kwietnia 2006 roku z opinią lekarską - k. 4 akt rentowych)

M. G. (1) wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w wyniku czego sprawę skierowano na komisję lekarską ZUS, która w dniu 29 czerwca 2006 roku, wydała orzeczenie zgodne z opinią lekarza orzecznika ZUS. Po ponownym badaniu stwierdzono u wnioskodawcy stwardnienie rozsiane. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podniesiono, że wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy, ale niezdolność do pracy powstała po 31 października 2002 roku, a zatem w okresie nie uprawniającym do przywrócenia prawa do renty rodzinnej.

(dowód: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 29 czerwca 2006 roku z opinią lekarską — k. 10 akt rentowych)

Decyzją z dnia 4 lipca 2006 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił M. G. (1) przywrócenia prawa do renty rodzinnej.

Powyższą decyzję odwołaniem zaskarżył wnioskodawca.

Wyrokiem z dnia 15 stycznia 2008 r. wydanym w sprawie VU 1460/06 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie. W uzasadnieniu Sąd ten podniósł, iż skoro prawo do renty rodzinnej ustало z dniem 31 października 2000 r. to dla jego przywrócenia całkowita niezdolność u wnioskodawcy winna powstać do 30 kwietnia 2002 r. (w ciągu 18 miesięcy). Postępowanie dowodowe wykazał, iż niezdolność ta powstała 28 sierpnia 2003 r. wobec czego brak jest podstaw dla przyznania świadczenia.

(dowód: wyrok Sądu wydany w sprawie VU 1460/06 wraz z uzasadnieniem

–k. 102- 106 tychże akt)

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył M. G. (1). Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11 marca 2009 r. oddalił apelację.

(dowód: wyrok Sądu Apelacyjnego – k. 135 akt sprawy VU 1460/06)

W dniu 26.02. 2010 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o rentę rodzinną. Decyzją z dnia 23 czerwca 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił M. G. (1) przywrócenia prawa do renty rodzinnej.

W uzasadnieniu ZUS podał, iż dla nabycia prawa do renty niezdolność do pracy winna powstać u wnioskodawcy do dnia 29 kwietnia 2002 roku, a to ze względu na fakt, iż prawo do renty, które ustало z powodu ustąpienia niezdolności do pracy podlega przywróceniu jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty wnioskodawca ponownie stał się niezdolny do pracy. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 21 maja 2010 roku stwierdziła, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej, ale niezdolność ta powstała po 29 kwietnia 2002 r., dlatego też nie było podstaw do przyznania żądanego prawa.

W odwołaniu skarżący M. G. (1) wniósł o zmianę tej decyzji i przyznanie prawa do świadczenia.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie VU 877/10 oddalił odwołanie.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył M. G. (1).

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 30.04.2012 r. zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do renty rodzinnej za okres od 1.02.2010 r. do 28.02.2012 r.

(dowód : wyroki Sądu Okręgowego i Apelacyjnego wydane w sprawie VU 877/10 – k. 71 i 108 tychże akt)

Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku podniósł, iż całkowita niezdolność u wnioskodawcy powstała 20 sierpnia 2003 r. i jest to ponowna całkowita niezdolność do pracy z powodu tego samego schorzenia, ponieważ bezspornie skarżący był uznawany przez organ rentowy za całkowicie niezdolnego do pracy do 30 października 2000 r. i w sposób niekwestionowany pobierał na tej podstawie prawo do renty rodzinnej.

Potem następuje sporny okres od 1 listopada 2000 r. do 31 października 2002 r., kiedy renta rodzinna była przyznana przez organ rentowy przy częściowej niezdolności do pracy

Sąd Apelacyjny podkreślił, iż nie można odmówić racji wnioskodawcy, że na skutek uwzględnienia jego wniosku o rentę rodzinną przy orzeczonej częściowej niezdolności, nie podejmował on żadnych czynności dla wzruszenia tego orzeczenia organu rentowego i pobierał ją do 31 października 2002 r. Nie można w ocenie Sądu Apelacyjnego wykluczyć skutecznie tego, że nie udało mu się wykazać, że niezdolność do pracy była wówczas całkowita. Dochodzenia tego został wnioskodawca pozbawiony na skutek błędu organu rentowego, który dokonał nieprawidłowych ustaleń w zakresie stanu prawnego sprawy.

(dowód: uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie III AUa 1198/11

– k. 110 -111 tychże akt)

Wykonując wyrok Sądu apelacyjnego w Łodzi z dnia 30 kwietnia 2012 r. w sprawie III AUa 1198/11 ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do renty rodzinnej od 1 lutego 2010 r. ,tj. od daty określonej w wyroku tego Sądu do dnia 29 lutego 2012 r.

W dniu 10 sierpnia 2012 r. M. G. (2) wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o wyrównanie renty rodzinnej za okres od 1 listopada 2002 r. do 31 stycznia 2010 r.

Organ rentowy pismami z dnia 12 września 2012 r. i 4 października 2012 r. poinformował wnioskodawcę, iż w 2002 r. i 2006 r. wnioski o rentę rodzinną zostały zakończone prawomocnymi decyzjami i były przedmiotem rozpoznania przez Sąd.

W odwołaniu wnioskodawca wniósł o wydanie merytorycznej decyzji w przedmiocie wypłaty renty rodzinnej za powyższy okres.

Sąd Okręgowy rozpoznając powyższe odwołanie na bezczynność organu w sprawie VU 55/13 zobowiązał w toku postępowania, aby ZUS zajął stanowisko w przedmiocie zarzutu bezczynności organu.

ZUS ostatecznie skargę na bezczynność organu załatwił decyzją z dnia 15 kwietnia 2013 r. o odmowie prawa do renty rodzinnej za okres od 1 listopada 2002 r. do 31 stycznia 2010 r. i odmowę wypłaty wyrównania.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 477.13 k.p.c.

Decyzję z dnia 15 kwietnia 2013 r. zaskarżył odwołaniem wnioskodawca wnosząc o przyznanie mu prawa do renty rodzinnej za wskazany okres i wypłatę mu z tego tytułu wyrównania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie jest tylko częściowo uzasadnione.

Przedmiotem rozstrzygnięcia w analizowanej sprawie jest ocena prawidłowości decyzji organu rentowego z dnia 15 kwietnia 2013 r., a w szczególności udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy możliwe jest przyznanie renty rodzinnej za okres wsteczny, poprzedzający datę złożenia wniosku w tym zakresie.

Poza sporem jest, iż wniosek M. G. (1) został złożony **w dniu 10 sierpnia 2012 r.**, w trakcie pobierania renty rodzinnej. Domagał się on od organu rentowego, aby świadczenie to przyznać mu za okres od 1 listopada 2002 r. do 31

stycznia 2010 r. Uczynił to po wydaniu korzystnego dla niego wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie VU 877/10, w którym Sąd ten uznał, iż organ rentowy błędnie uznał, iż początkowa całkowita niezdolność do pracy winna powstać do 29 kwietnia 2002 r., a powstała po tej dacie, podczas gdy Sąd Apelacyjny w powyższej sprawie uznał, iż datą tą jest 20 sierpień 2003 r. i jest to ponowna całkowita niezdolność do pracy z powodu tego samego schorzenia, ponieważ bezspornie skarżący był uznawany za całkowicie niezdolnego do pracy przez organ rentowy do 30 października 2002 r. i ta data początkowa daje skarżącemu prawo do renty rodzinnej, gdyż 18 miesięcy należałoby liczyć nie, jak to czynił organ rentowy od dnia 31 października 2000 r. lecz od faktycznego ustania prawa do renty rodzinnej tj. od 1 listopada 2002 r. Jakkolwiek w okresie od 1 listopada 2000 r. do 31 października 2002 r. wnioskodawca na skutek błędnej decyzji organu pobierał te rentę przy częściowej niezdolności do pracy to w ocenie Sądu Apelacyjnego nie można skutecznie wykluczyć tego, że nie udałooby mu się wykazać, iż niezdolność ta była wówczas całkowita. Dochodzenie tego został wnioskodawca pozbawiony na skutek błędu organu rentowego, który dokonał nieprawidłowych ustaleń w zakresie stanu prawnego (vide: uzasadnienie SA w sprawie VU 877/10 – k. 111 i 112 akt tejże sprawy).

Ostatecznie Sąd Apelacyjny jako datę początkową całkowitej niezdolności przyjął niesporną datę 20 sierpień 2003 r. i uznał, że skarżący spełnia warunki do renty rodzinnej z przepisu art. 68 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Świadczenie to zostało mu przyznane na okres od dnia złożenia wniosku tj., od 1.02.2010 r. do 28.02.2012 r.

Odnosząc się do oceny, czy skarżący spełniał warunki do renty rodzinnej za nie objęty wyrokiem Sądu Apelacyjnego okres wsteczny należy przypomnieć, iż skarżący pobierał rentę rodzinną od 11 sierpnia 2000 r. do 31.10.2000 r., a następnie decyzją ZUS- (błędna, bo częściowa niezdolność) uprawniony był do renty rodzinnej od 1.11.2000 r. do 31.10.2002 r.

Decyzją z dnia 15.11.2002 r. odmówiono mu dalszego prawa do renty, bo organ rentowy uznał, iż wnioskodawca ca jest zdolny do pracy. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 24 czerwca 2003 r. wydanym w sprawie VU 21/03 oddalił odwołanie, a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 22.09. 2004 r. oddalił apelację, zaś SN postanowieniem z dnia 24.04.2005 r. odrzucił kasację.

Powyższe oznacza, iż w okresie od 1.11. 2002 r. do 22.09. 2004 r. (prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego) wnioskodawca nie spełniał warunków do przyznania mu renty rodzinnej.

Stosownie bowiem do treści art. 365 §1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Związanie treścią prawomocnego orzeczenia oznacza nakaz przyjmowania przez podmioty wymienione w art. 365 § 1 k.p.c., że w objętej orzeczeniem sytuacji faktycznej stan prawny przedstawia się tak, jak to wynika z sentencji wiążącego orzeczenia (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2011 r. w sprawie IV CSK 563/10 - LEX nr 864020)

Powyższe oznacza, że Sąd Okręgowy związany jest wyrokiem wydanym w sprawie VU 21/03 i nie mógł poczynić ocen odmiennych. Innymi słowy, skoro kwestie spełnienia warunków do renty rodzinnej zostały negatywnie przesądzone prawomocnym wyrokiem, to nie ma możliwości powrotu do tych kwestii i dokonania odmiennej oceny w tym czy jakimkolwiek innym postępowaniu sądowym.

Moc wiążąca orzeczenia merytorycznego, określona w art. 365 § 1 k.p.c., brana pod uwagę w kolejnym postępowaniu nie podlega już ponownemu badaniu. Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale również przeprowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie.

Stąd brak jest podstaw dla badania uprawnień wnioskodawcy do renty rodzinnej za powyższy okres, tj. od 1 listopada 2002 r. do 22 września 2004 r.

Analiza akt rentowych wykazała, iż w okresie od 25 września 2004 r. do 27 lutego 2006 r. M. G. (2) nie występował do organu rentowego o przywrócenie prawa do renty rodzinnej.

W dniu 28 lutego 2006 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o rentę rodzinną pobieraną do 31.10.2002 r.

Decyzją z dnia 4.07. 2006 r. organ rentowy odmówił mu przywrócenia prawa do renty rodzinnej, ustalając, że skarżący jest całkowicie niezdolny do pracy, ale niezdolność ta powstała po 31.10.2002 a przed 18.02. 2005 r.

Wyrokiem z dnia 15.01. 2008 r. wydanym w sprawie VU 1460/06 Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji , a Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 11.03.2009 r. oddalił jego apelację

Jeśli więc chodzi o okres odmowy prawa do renty rodzinnej za okres objęty powyższym wyrokiem, tj. od 28 lutego 2006 r. do 11 marca 2009 r. (tj. do czasu wydania prawomocnego wyroku SA) nie może być on ponownie oceniany przez Sąd w aspekcie uprawnień do renty rodzinnej, gdyż powyższy wyrok korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Sąd Okręgowy jest zatem związany wyrokiem wydanym w sprawie VU 1460/06 i nie może poczynić ocen odmiennych.

Dlatego też nie sposób jak chce tego skarżący przyjąć, iż w tym czasokresie, tj. od 28 lutego 2006 r. do 11 marca 2009 r. (tj. do czasu wydania prawomocnego wyroku SA w sprawie VU 1460/06) spełniał on warunki do przywrócenia mu prawa do renty rodzinnej.

Z wnikliwej analizy akt rentowych wynika, iż w okresie od 12 marca 2009 r. do 25 lutego 2010 r. skarżący nie występował z wnioskiem o rentę.

W dniu 26.02. 2010 r. wnioskodawca złożył kolejny wniosek o rentę rodzinną zaś ZUS w dniu 23.06. 2010 r. wydał decyzję odmowną przyjmując, iż wnioskodawca jest wprawdzie całkowicie niezdolny do pracy, jednak niezdolność ta powstała po 29.04.2002 r. (18 miesięcy liczone od 30 października 2000 r.).

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie VU 877/10 oddalił odwołanie, a Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 30.04.2012 r. zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do renty rodzinnej za okres od 1.02.2010 r. do 28.02.2012 r.

Odpowiadając na pytanie, czy skarżący spełniał warunki do przyznania mu prawa do renty rodzinnej za okres od 12 marca 2009 r. do 25 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy podzielać w pełni stanowisko Sąd Okręgowego i Apelacyjnego w sprawie VU 877/10 uznał, iż bezsporny jest fakt ponownej całkowitej niezdolności wnioskodawcy od sierpnia 2003 r., a akta orzecznicze ZUS potwierdzają, iż niezdolność ta miała charakter nieprzerwany. Warto podkreślić, iż od 1 maja 2005 r., skarżący zaczął pobierać rentę socjalną na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika o całkowitej niezdolności do pracy (wcześniej był do niej uprawniony na podstawie orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności).

Zresztą sam organ rentowy przyjmował całkowitą niezdolność także w okresie późniejszym, o czym świadczą orzeczenia lekarzy orzeczników i Komisji Lekarskich zawarte w aktach rentowych. I tak z orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 29 czerwca 2006 r. wynika, iż ZUS uznał wnioskodawcę za całkowicie niezdolnego do pracy, a niezdolność powstała przed 18.02. 2005 r., a po 31.10.2002 r., z orzeczenia zaś z dnia 22 stycznia 2007 r. uznał dalszą całkowitą niezdolność do pracy na okres 2 lat, następnie w orzeczeniu lekarza orzecznika z dnia 19 lutego 2009 r. przyjął dalszą całkowitą niezdolność do pracy na okres kolejnych 2 lat , tj. do 28 lutego 2011 r. Fakt całkowitej niezdolności organ rentowy potwierdził także w kolejnych orzeczeniach lekarzy orzeczników, tj. w orzeczeniu z dnia 21 maja 2010 r.

Sąd Okręgowy przytacza powyższe orzeczenia ,aby wykazać, iż fakt istnienia po stronie wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy nieprzerwanie od sierpnia 2003 r. jest bezsporny. Data początkowa ponownej całkowitej niezdolności ustalona na dzień 20 sierpnia 2003 r. jest bowiem datą akceptowaną przez ZUS w toku postępowania w sprawie VU 877/10, jak również w sprawie VU 1460.06.

Całkowita niezdolność istniała więc z całą pewnością nieprzerwanie także w okresie od 12 marca 2009 r. do dnia 31 stycznia 2010 r. (vide: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 19 lutego 2009 r.) stąd nie było potrzeby dopuszczania w toku tego postępowania dowodu z opinii biegłych na okoliczność charakteru niezdolności jak i jej daty początkowej.

Sąd Okręgowy ostatecznie stanął na stanowisku, iż skarżący spełniał warunki do przyznania mu prawa do renty rodzinnej za okres od 12 marca 2009 r. do 31 stycznia 2010 r.

Analiza materiału dowodowego wykazała jednak ponad wszelką wątpliwość, iż w okresie tym skarżący nie zgłaszał do organu rentowego wniosku o przyznanie tego świadczenia.

Wniosek taki złożył dopiero w dniu 10 sierpnia 2012 r., w trakcie pobierania prawa do renty rodzinnej żądając przyznania jej za okres wsteczny, poprzedzający okres objęty wyrokiem Sądu Apelacyjnego wydanym w sprawie VU 877/10.

Sąd Okręgowy podziela pogląd zawarty w uzasadnieniu Sądu Apelacyjnego w sprawie VU 877/11, iż skarżący wskutek błędu organu rentowego, który dokonał nieprawidłowych ustaleń w zakresie stanu prawnego sprawy pozbawiony został dochodzenia, iż był on całkowicie niezdolny do pracy od 1 listopada 2000 r.

Błąd organu rentowego, na który zwrócił uwagę Sąd Apelacyjny sprawił, iż skarżący pozbawiony był w przeszłości możliwości zweryfikowania przyjętej przez organ rentowy częściowej niezdolności do pracy w 2000 r., a właśnie ta błędna decyzja organu rentowego dająca wnioskodawcy prawo do renty przy częściowej niezdolności do pracy uniemożliwiła mu dowodzenie całkowitej niezdolności w okresie objętym tamtą decyzją.

Skoro jednak skarżący wystąpił z wnioskiem o rentę rodzinną za okres wsteczny **w dniu 10 sierpnia 2012 r.** to należało jego żądanie rozpoznać w aspekcie przepisu art. 133 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Stosownie do treści powyższego przepisu:

1. W razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również w razie ponownego ustalenia prawa do świadczeń lub ich wysokości wskutek wznowienia postępowania przed organami odwoławczymi albo wskutek kasacji, z tym że za miesiąc zgłoszenia wniosku przyjmuje się miesiąc wniesienia wniosku o wznowienie postępowania lub o kasację.

Odnosząc powyższe do analizowanej sprawy należy zatem okres 3 lat liczyć od dnia złożenia wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty rodzinnej, tj. od 10 sierpnia 2012 r. Oznacza to, iż możliwe jest ustalenie prawa do renty rodzinnej wnioskodawcy za okres od dnia 10 sierpnia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r. (czyli niespełna 6 miesięcy), albowiem w sprawie VU 877/10 Sąd Apelacyjny przyznał mu prawo do renty rodzinnej poczynając od dnia 1 lutego 2010 r. Na marginesie skarżący pobiera tę rentę do chwili obecnej.

Dlatego też w tym zakresie Sąd Okręgowy zmienił decyzję z dnia 15 kwietnia 2013 r. i przyznał skarżącemu prawo do renty rodzinnej za powyższy okres.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

Żądanie dalej idące jako nieuzasadnione musiało zostać oddalone z powodów wyżej wskazanych, o czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu orzeczono na podstawie § 15 w zw. z § 2 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490).